కథ

రాజయ్య మజిలీ

— జూకంటి జగన్నాథం

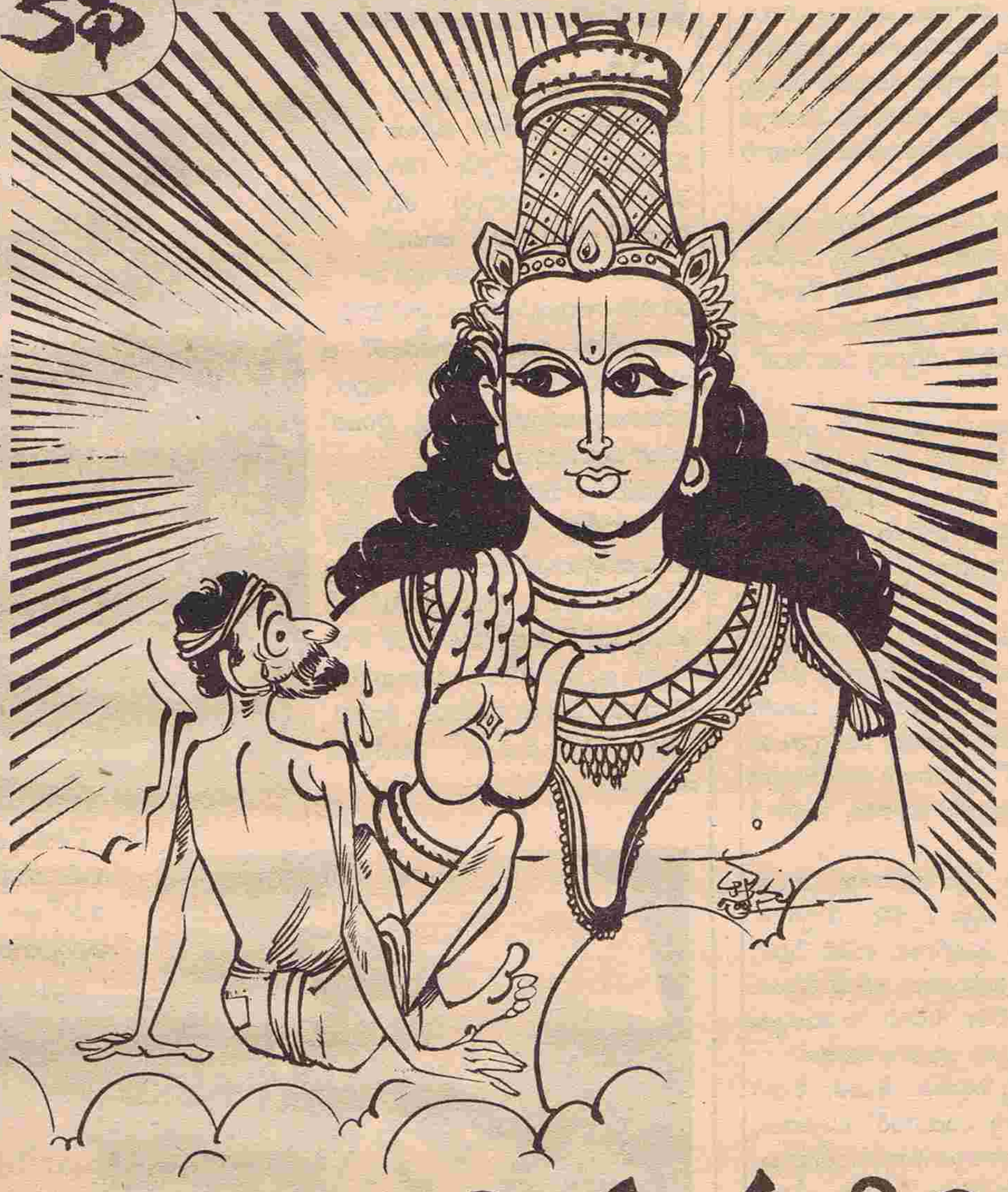

భూలోకం మినహా అన్ని లోకాల్లో అత్యవసర సైరన్లు మోగుతున్నాయి. ఉండీ ఉండీ స్వల్పంగా ప్రకంపనలు చెలరేగుతున్నాయి. యముడు చిత్రగుప్తునితో సంప్రదింపులు జరుపుతున్నాడు. ఇంద్రుడు ఎగువ సభను సమావేశపరచడానికి సమయం లేనందున పరిస్థితిపై ఆర్డినెన్స్ జారీ చేయడానికి సన్నద్ధమవుతున్నాడు. బ్రహ్మ అందరి ఫాలభాగములపై 'విధిరాత' రాసి రాసి చేతులు నొప్పెట్టగా ఒక ముఖముపైని చిరుచెమటను తుడుచుకొని మరో ముఖమును ఎత్తి గంభీరముగా అటువైపు దృక్కులను సారించి ఇంకో ముఖాన్ని సరస్వతితో ఏమి ఈ విపత్తు అన్నట్టు ప్రశ్నార్థకంగా పెట్టాడు. శివుడు గతంలో తన వరములచే బలాఢ్యుడైన భక్తుడు కన్నూమిన్నూ కానక కైలాసమును కదిలించుచున్నాడా లేక కఠోర తపస్సులో ఎవరైన నిమగ్నమయ్యారా అని గంగాపార్వతులతో విడివిడిగా చర్చిస్తున్నాడు. వినాయకుడు కుమారస్వాములు ఇటీవల దిగుమతి చేసుకున్న లియో టాయ్స్‌తో ముచ్చటపడుతూ గంగిరెద్దుల ఆట ఆడుకుంటున్నాడు. విష్ణువు కాళ్ళను వత్తుతూ లక్ష్మీదేవి చిన్నకుదుపునకు కారణమేమి అన్నట్లు చూసింది. విష్ణువు శౌనకాది మునులు ముక్కోటి దేవతలు కలిసి ప్రళయం గురించి ఏమైనా మహాజరు సమర్పించడానికి వస్తున్నారా అని క్షణమాలోచించి జయావిజయుల కంట్రోల్ రూమ్‌తో ఇంటర్‌కమ్‌లో మాట్లాడాడు. దేవతలందరు తమ తమ లోకాలలోని మాయాదర్పణంలో లైవ్ టెలికాస్టు కార్యక్రమములను తిలకించుచున్నారు.

మాయావి విష్ణువు సెల్యులార్ ఫోనులో అన్ని లోకాలను క ట్యాక్ చేసి సంతృప్తి నొందాడు. ఆ తదుపరి అసలీ చిన్న ప్రకంపనము వెనుకనున్న రహస్యాన్ని ఛేదించడానికి ఉద్యుక్తుడయ్యాడు. లక్ష్మీదేవి మళ్ళీ ఎడబాటుయా అన్నట్లు చిన్నబుచ్చుకుంది. బెంబేలు పడకు అలాటిదేమీ లేదు అన్నట్లు కింగ్‌మేకర్ విష్ణువు తలను అటీటూ ఊపి చిన్ననవ్వును చిందించి తన పనిలో నిమగ్నమయ్యాడు.

విష్ణువు 'అంజనము' వేశాడు. అంతే వైకుంఠమంతా పొగతో నిండిపోయింది. అనంతరం మెల్లమెల్లగా పరిసరాలు చకచకా లీలగా కదిలాడుతున్నాయి. సర్వాంతర్యామి తదేకంగా వీక్షిస్తున్నాడు. ఆఖరికి అంజనం వ్యూపాయింట్‌ను కనుగొన్న ప్రదేశం వద్ద ఆగిపోయింది. విష్ణువు నిశ్చేష్టుడయ్యాడు. దృశ్యం కలవరపెట్టింది. ఆశ్చర్యం నంచి తేరుకొని వెంటనే విష్ణువు కార్యోన్ముఖుడయ్యాడు. వైకుంఠంలో ఒక మూల భయంభయంగా గువ్వలా ఒదిగి రాజయ్య అటూ ఇటూ చూస్తూ ఉన్నాడు.

విష్ణువు వెంటనే రాజయ్య ఆటోబయోగ్రఫీ కోసం కోడ్‌ను ఇంటర్‌నెట్‌లో నొక్కాడు. విషయం వెంటనే అందుబాటులోకి వచ్చి అవగతం అయ్యింది. 'ఓయీ మానవుడా! యమలోకము, స్వర్గలోకము కైలాసములను వదిలి వైకుంఠమునకు సరాసరి వచ్చితివేల? ఏమి నీ వృత్తాంతము వివరింపుము?' అని హేళనగా ప్రశ్నించాడు.

మాటలు వినిపిస్తాయి కానీ మనిషి కనపడడు. 'ఇదేమి?' అనుకొని ఓహో బహుశా 'ఇది మన ఆకాశవాణి హైద్రాబాద్ రేడియోలా ఉందని అనుకొన్నాడు. మళ్ళీ అదే ప్రశ్న పదేపదే వినపడసాగింది. రాజయ్య అగమాగమై పోతున్నాడు. తనను తాను తమాయించుకొని, 'నీవెవ్వలో సారూ! కనిపియ్యక మాట్లాడుతున్నవు. గనీ నా కాళ్ళు చేతులు పెయ్యంత పచ్చిపుండోలె అయ్యింది. ఆకలి అయితుంది. దూపతోని నోట్లె నాలుక ఎండుకపోతుంది. కొన్ని నీళ్ళు మీ ఇంట్ల వుంటే ఇప్పియ్యిని. తాగినంక అన్ని చెపుతా' అన్నాడు.

చెంబు లేదు అందించే చెయ్యీలేదు - రాజయ్య ఆశ్చర్యంగా నోరెళ్లబెట్టేసరికి నీళ్ళు వచ్చి సరాసరి నోట్లో పడుతున్నాయి. తృప్తిగా తాగాడు. సరాయించుకున్నాడు. మొత్తం ఇల్లూ పొలం పెళ్ళాం పిల్లలూ నెలరోజులకు పెండ్లి కావాల్సిన పెద్దబిడ్డా, లద్దెపురుగుతో చీడపట్టిన పత్తిచేనూ, పాతబాకీతోపాటు ఎరువులు పురుగు మందుల కోసం చేసిన కొత్త బాకీ అంతా మిత్తీ అస్సలు కలిపి అయిన లక్ష పైన అప్పూ - అన్నీ జ్ఞాపకం వచ్చాయి రాజయ్యకు. జ్ఞాపకం రాగానే కడుపులకేల్లి దుఃఖం తన్నుకొచ్చింది. ఒకటే ఏడుపు మింటికీ మంటికీ ఏడుధారలుగా ఎక్కెక్కిపడి ఏడుస్తున్నాడు, పరిపరి విధాల తలపోసుకుంటూ గుండెను చెరువును చేసుకుంటున్నాడు.

సాక్షాత్తు విష్ణువు గుండె కరిగిపోయింది. పైకి కనబడకుండా గంభీరంగా కన్నీరు తుడిచాడు. దారితప్పి వచ్చిన మానవునికి ఏమి చెప్పినా అర్థం కాదనుకొని రాజయ్య మనస్సు ఎరిగి శంకు చక్రధారియైన విష్ణువు కుడిచేయి ఎత్తి అరచేయిని తెరచి 'తథాస్తు' అన్నాడు.

★ ★ ★

పొద్దు కరకర పొడిచింది. జనవరి తెల్లారిన చలి వణికిస్తుంది. ఆడోల్లు కొంగును తలచుట్టూ చుట్టుకొని చివర మునిపంటిన కరచుకొని నడుస్తున్నారు. మొగోల్లు చద్దర్లు కప్పుకొని బీడీ తాగే అలవాటున్న వాళ్ళు 'గప్పు గప్పు' పొగను ఊదుకుంటూ రేగట్ల భూమి పాటిమీది వైపు వెళుతున్నారు. ఆనోటా ఈనోటా సంగతి తెల్లారి నుంచి ఊరు ఊరంతా మెల్లమెల్లగా పాకిపోయింది. చీమలపుట్ట పగిలినట్టు జనమంతా కాలిబాట వెంట పత్తి చేనువైపు వరుసగా కదిలిపోతున్నారు.

'పాపం ఎంత పని చేసుకున్నడు. కొడుకుది మొదటి నుంచి రామసక్కని పుట్టుక - ఇజ్జతుకు పాటుపడ్డడు కొడుకు'

'అవ్వతోని కలిసి తల్లీ అయిదుగురు పిల్లలు ఎట్ల బతుకాలె?'

'పొద్దు పొడుపు కాడవున్న పోరగాండ్లు ఎన్నడు పెద్ద పెర్గాలె?'

'వీనియవ్వ మందులకు అగ్గితల్గ, ఒక్క పురుగు సావదాయె - రోజురోజూ చేనంతా లద్దెపురుగు పైలాయించి పోవుడేనాయె'

'గిన్ని అప్పులు చేసి గిన్నిసార్లు మందుకొట్టినా పంట ఎకరంల రెండు మూడు క్వింటల్లు ఎల్లితే - ఆ పత్తికి మార్కెట్ల ధర లేకపోయె - తక్కెట్లబాటు తీసిసేనట్టేనాయె'

మంది తలా ఒకమాట ఎవరికి తెలిసిన తీరుగా వాళ్ళు మాట్లాడుకుంటూ ముందుకు అడుగులేస్తున్నారు.

ఊరికి కిలోమీటరు దూరంగా రేగడి భూములు ఉన్నాయి. కొందరు మిర్చీపంట వేస్తే ఎక్కువమంది రైతులు ఈ యేడు మంచి ధర పలుకుతదని ప్రత్తిపంటను సాగుచేసారు. కరెంటు కోత, వర్షాలు సరిగ్గా కురవక బాయిలలో నీళ్ళు లేక వరిని తక్కువగా సాగుచేసారు. ఎక్కువమంది రైతులు పత్తిపంట మీదే పుట్టెడు ఆశలు పెట్టుకొని ఆశలు పెంచుకొని బతుకులను 'ఇగ రెండు నెలలైతే పంట చేతికి వస్తుంది మన అప్పులు కట్టాలు తీరుతాయని' అనుకుంటూ కళ్ళల్లో వత్తులు వేసుకొని పత్తిని కాపాడుకుంటున్నారు.

సిమెంటు గాజులబాయి నానుకొని వున్న పత్తిచేను నడుమ కండ్లు అలాగే ఆకాశంకేసి తేలేసి నోట్లె నుండి నురుగులు కక్కుకొని నిట్టనిలువునా పడి చడీచప్పుడు లేకుండా మనిషి శవంగా పడిపోయాడు. రాత్రి మంచుకి కొంచెం కొంచెం తడి అయిన మట్టి ధోతికి బనీనుకు అంటుకుంది. ప్రాణంపోగా నేలకేసి కాళ్ళు చేతులు కొట్టుకున్న జాడలు కనిపించాయి. కాళ్ళకు కాసింత దూరంగా చెప్పులు అస్తవ్యస్తంగా పడిపోయి ఉన్నాయి. కుడిచెయ్యికి రెండు గజాల దగ్గర అరలీటరు మోనోక్రోటోపాస్ క్రిమిసంహారక మందు ఖాళీడబ్బా చడీచప్పుడు లేకుండా నిశ్శబ్దంగా మౌన ప్రేక్షకునిలా ఉంది.

బాయిగడ్డ మీద పత్తిచేన్ల ఉసికేత్తారాలనంత జనం నిలబడి ఉన్నారు. మరికొందరు శవం చుట్టూ చేరి దగ్గరగా చూసి భార్యాపిల్లల యొక్క ముఖ్యంగా తల్లి యొక్క శోకానికి వచ్చిన అమ్మలక్కలే కాదు మగవాళ్ళు కూడా కంటనీరు పెడుతున్నారు. బాయిగడ్డ నానుకొని వున్న వేపచెట్టు కొమ్మమీద కూర్చొని కాళ్ళు కింద వేలాడేసి గదువకింద రెండు చేతులు ఆనించి మొత్తం దృశ్యాన్ని చూస్తున్నాడు. అందరూ పేరుపేరున కనిపిస్తున్నారు. కానీ తను ఎవ్వరికీ కనిపించడంలేదు.

'అయ్యా! మమ్ముల్నందరిని ఇడిసి నీకెట్ల సావబుద్ధైయింది. నేను నా పిల్లలం ఏమి పాపం చేసుకుంటిమి. మమ్ముల్ని దిక్కులేని పచ్చుల్ని చేసి నీవొక్కనివే పోతివి. అయ్యా! బర్లకాడిరాజడు అచ్చి పటేలేడని అడుగుతుండు. పొలం కాడికి పోయినవని చెప్పిల్నా లబ్బరుపైపులు 'అనుమకొండ'ల కొనుక్కొని పొద్దుమీకి ఊళ్ళె బస్సుకత్తడని చెప్పనా అయ్యో అయ్యా' మొగన్ని తల్చుకొని తన ముందు కుమిలి కుమిలిపోతున్న పిల్లలను చూసుకుంటూ రాజమ్మ గొంతెత్తి ఏడుస్తుంది.

వీళ్ళ అందరి ముఖం ఒక ఎత్తు అయితే తల్లి మల్లమ్మ దుఃఖం అందరి పెట్టు. ఆమెను ఓదార్చుడు ఎవరి వశం అయితలేదు.

'బాపూ! నా పెండ్లెవరు సేత్తరే బాపూ! నాకు పెండ్లి కాదని సత్తివా బాపూ! తమ్ముల్లూ, నేను బాపూ అని ఎవల్ని పిలువాలనే బాపూ... బాపూ మేమెట్ల బతుకాల్నె బాపూ... ఇగురంలేని పోరగాండ్లని తమ్ముల్నీ నన్నూ అందువు బాపూ... బాపూ...'

సంక్రాంతి పీడదినాలు గడిచిన తరువాత బిడ్డ పెండ్లి పత్రిక పెట్టుకునేది. కానీ అర్ధాంతరంగా చనిపోయిన తండ్రి శవం మీద పడి ఒక్కబిడ్డ వజ్రవ్వ ఒక్కతీరుగా దుఃఖిస్తుంది. మట్టిలో తలకాయను ఏసి కొట్టుకుంటుంది.

'నా అన్నా ఓ అన్నో నా అన్నా' కొంచెం దూరం నించి వర్ధన్నపేటకు ఇచ్చిన చెల్లె భూలక్ష్మి మతలబు తెలిసి బిగ్గరగా ఏడుస్తూ పరుగు పరుగున ఉరికి వస్తుంది.

ఏడ్చేవాళ్ళు దుఃఖాన్ని దిగమింగుకొని అటుదిక్కు చూస్తున్నారు. చుట్టూ మూగిన జనం 'బూలచ్మి అస్తుంది... తొవ్వ... తొవ్వ ఇయ్యిని' 'అరె కొంచెం పక్కకు... బందుకు నిలబడుని' తలోమాట అనుకుంటూ భూలక్ష్మికి దారి ఇచ్చారు.

వచ్చుడు వచ్చుడే భూలక్ష్మి వదిన మీద పడి ఏడుపు అందుకుంది.

తండ్రి చనిపోయిన తరువాత తన పెండ్లి చేసినప్పటి నుంచీ ఇప్పటిదాకా దపదాపలుగా చెప్పుకుంటూ కండ్ల నుంచీ నీళ్ళు పటపట వడుపుతుంది. కోడలును అల్లుళ్ళను దగ్గరకి తీసుకొని 'ఇగ ఎవ్వలున్నరని రావాలె బిడ్డా! ఇగ మీ మామ ఏమున్నంటే ఎవలకు చెప్పుకుంటనని చెప్పాలే బిడ్డా! ఇగ నాకు అన్న ఇల్లు తొవ్వ బందు అయ్యిందే అవ్వా! అన్న ఇల్లు చీకటి పడిందే అవ్వా!' అంటూ ఎగపోసుకుంటూ మనసు వల్లివల్లి ఏడుస్తుంది.

పిల్లలను ఇడిసిపెట్టి ఎగపీల్చుకుంటూ తల్లి మల్లవ్వను చిన్నపిల్లలను దగ్గర తీసుకు చుట్టుకున్నట్టు రెండు చేతులతో బాగా పట్టుకుంది. 'అవ్వా! నీ కొడుకు పోయిండా అవ్వా! నీ కొడుకు నీకేమి చెప్పిపోయిండే అవ్వా! నిన్ను ఎవలకు అప్పచెప్పి పోయిండే అవ్వా! అవ్వా పగోల్లకు గుడుక గిసుంటి సావు రావద్దే అవ్వా! అన్నా మనమేమి రాత అడుక్కచ్చుకుంటిమి అన్నా! ఆ దేవునిగుల్లె మన్నుపడ అన్నా! నిన్ను ఎందుకు గద్దోలె తన్నుకుపాయె అన్నా! అన్నా మనది బస్టు రాతనే అన్నా! అవ్వా! నాకెవలు వున్నరని ఇగ రావాల్నె అవ్వా! అన్నా నువ్వు నేను ఇంట్ల ఉన్నన్ని రోజులు నోట్లె 'సెల్లె'ను తీయకపోదువే అన్నా! నా అన్నా అన్నా ఓ అన్నా! అవ్వా! అన్నేమి సెప్పిండే' భూలక్ష్మి కడుపుల పేగులు నోట్లకు రాంగా తలుచుకు తలుచుకు పలువిధాలుగా రోదిస్తుంది.

ఆడోల్లు మొగోల్లు అందరూ గొల్లుమన్నారు - భూలక్ష్మి శోకానికి. కొందరు పెద్దమనుషులు 'బూలచ్చవ్వా! సైసు సైసు, జర ఉగ్గపట్టు... ఉగ్గపట్టు. పటేలుకేంది మారాజుగా పోయిండు, గా పోరగాండ్ల మొకం సూడు ఓ రాత్రి నుంచి ఏడ్సిఏడ్సి సోసలు అచ్చెటట్లున్నయ్' అంటున్నారు.

ఇంకా కొడుకు చచ్చిన పచ్చి నిజం షాకు నుంచి మల్లవ్వ తేరుకోలేదు. బెల్లంగొట్టిన రాతులెక్క కూచుంది. బిడ్డ భూలక్ష్మి శోకానికి అందరితోపాటు తనూ తన గతమంతా జ్ఞాపకం వచ్చి చలించిపోయి 'కొడుకా! నా కొడుకా! నాకు అగ్గిపెడుతవనుకుంటి కొడుకా! నన్ను అవతల పారేత్తవనుకొంటి కొడుకా! ఈ కట్టం మాకు రావొద్దు బిడ్డా! నా ఇంటి దీపాన్ని దొంగలెత్తుకు పోయిరనని చెప్పనా అవ్వా! బిడ్డా! రాత్రి అందరు తిని పన్నంక నా మంచం కాడికచ్చిండే కొడుకూ... అచ్చి అవ్వా! అవ్వా! పన్నవా అన్నడే కొడుకూ! ఏందిరా అన్నా బిడ్డా! అవ్వా తిన్నవా అని అడిగిండే అవ్వా! అవ్వా పత్తిపంట మంచిగలేదు సేటు పైసలకు పజీతు తీత్తుండే అని సెప్పిండే బిడ్డా! అజ్రవ్వ పెండ్లి ఎట్లనని రంజీల్లిండే అవ్వా! అన్ని అయితయి బిడ్డా! ఏం కాదు అన్ని సరిగా జరుగుతయని చెప్పిన్నే అవ్వా! మంచిది అవ్వా! అన్నడే కొడుకు అగోగట్ల అన్న కొడుకు బిడ్డా! గీ తీర్గ కనిపించిండే అవ్వా! నేనేమి సేత్తు కొడుకా గుడ్డి కొంగను కొడుకా సెర్ల తోలిపోతివా కొడుకా!' మల్లవ్వ గుండె పగిలింది.

'ఓ మల్లవ్వా! ఎన్ని సూత్తివీ ఎన్ని సేత్తివీ ఎన్ని కాలేదు ఎన్ని పోలేదు? అరె జర్రాగు. నువ్వే గిట్ల బేజీల్లుతే ఎట్ల' అని మనిషికో దిక్కు సముదాయించుతున్నారు.

వేపచెట్టు మీద కూకున్న అతని మనసు నీరునీరైపోతుంది. ఒక్కొక్క మాట తననూ పిండేసేసరికి ధారాపాతంగా ఏడుస్తున్నాడు. ఎవరికీ కనబడక పోవడమే కాదు తన ఏడ్పు వినపడడమూ లేదు.

జీప చప్పుడు అయ్యింది. పోలీసులు వస్తున్నారు. ఆ వెనుక రెండో జీపలోంచి దిగి ఎమ్మెల్యే మండలాధ్యక్షుడూ, సర్పంచ్, జడ్పిటీసీ, ఆ ప్రాంతంలోని ముఖ్య నాయకులూ, పత్రికా విలేకరులు వస్తున్నారు.

అందరూ తొవ్వ ఇచ్చారు. ఎండ చిరచిర కొడుతుంది. వేప చెట్టు కిందికి నడిచారు. ఏమేమో నాయకులూ, పోలీసులు మాట్లాడుకున్నారు.

(మిగతా 14వ పేజిలో..)

ఎన్వెలప్స్

సరదాగా ఉంది

మార్చి 8, ఆంధ్రభూమి ఆదివారం అనుబంధంలో భమిడిపాటి కృష్ణ మూర్తిగారి 'రోజా ఓ గంటసేపు నవ్వండి' వ్యాసం సరదాగా ఉంది.

-మునుమూరి
విజయవాడ

హోలీ వ్యాసం బాగుంది

'హంగామా '98' ఎటు దారితీస్తుందో తెలియడంలేదు. అవధులు లేని ఆనందకేళి హోలీ వ్యాసం బాగుంది. రోజా ఒక గంటసేపు నవ్వండి వ్యాసం మా ఇంటిల్లిపాదినీ ఎంతగానో ఆకట్టుకుంది. క్రైం కథ 'జీవితఖైదు' చాలా బాగుంది.

-నోడురువు నాగేశ్వరరావు
(సికిందరాబాద్)

కవర్‌స్టోరీ

మార్చి 8, ఆదివారం అనుబంధం 'కవర్‌స్టోరీ' 'హంగామా -98' చాలా బాగుంది. ఎన్నికల ఫలితాలను, విశ్లేషణను, రాజకీయ సరళిని, ప్రాంతీయ, జాతీయ పార్టీల నాయకుల అభిప్రాయాలను అటు ప్రభుత్వ మీడియా, ఇటు ప్రైవేటు మీడియా ప్రజల కందించడంలో పూర్తిగా సఫలము య్యాయి. కవర్‌పేజీ మీద ముద్రించిన ఫొటో చాలా అర్థవంతంగా ఉండి ఆకట్టుకుంది. మంచి కవర్‌స్టోరీ అందించిన 'వల్లాగార్కి', ప్రచురించిన 'భూమి'కి అభినందనలు.

-గుంటోజు సత్యం
(పోచంపల్లి)

రికార్డు !

అస్కార్‌గురించి ఆదివారం ఆంధ్రభూమి అందించిన ప్రత్యేకవ్యాసం చాలా బాగుంది. 1912లో దాదాపు 85 సంవత్సరాల క్రితం అట్లాంటిక్ సముద్రంలో మంచు పర్వతానికి ఢీకొని మునిగిపోయిన 'టైటానిక్' నౌక ఇంతకాలానికి అపూర్వ ప్రాచుర్యాన్ని సంతరించుకోవడం గర్వించదగ్గ విషయం. నాడు 'టైటానిక్' నౌక గురించి నిర్మించిన చిత్రాల కథలేవీ సక్సెస్ కాకపోయినప్పటికీ, నేడు అదే టైటానిక్ నౌకపై నిర్మించిన చిత్రాలు పలు దేశాల్లో బాక్సాఫీసు వద్ద వసూలుచేసిన సంచలనం సృష్టిస్తోంది. హాలీవుడ్ చరిత్రలోనే అస్కార్ అవార్డుల చరిత్రలోనే ఇప్పటివరకు ఒకేఒక్కసారి ఒక చిత్రం 14 నామినేషన్లు లభించడం అస్కార్‌లో కూడా రికార్డు సృష్టించింది.

-ఇ.యోగేష్‌కుమార్
(ఎల్.ఎం.డి.కాలనీ)

హైకూలు అద్భుతం

మార్చి 8, ఆదివారం అనుబంధంలోని 'అవధులు లేని ఆనందకేళి హోలీ' 'రోజా ఓ గంటసేపు నవ్వండి' వ్యాసాలు చాలా బాగున్నాయి. ఈ వారం భావవల్లో ఎస్.కె.నాగేశ్వరరావుగారి హైకూలు అద్భుతంగా ఉన్నాయి. చాలా ఆలోచింపచేసేగా ఉన్నాయి.

-విక్కీ (ఎల్.ఎం.డి కాలనీ)

క్రైంకథ

వారం వారం ఆంధ్రభూమి ఆదివారం అనుబంధంలో ప్రచురిస్తున్న 'క్రైంకథ' ఎంతగానో ఆకట్టుకుంటున్నాయి. సస్పెన్స్, థ్రిల్లింగ్‌గా వారం వారం అద్భుతంగా సాగుతోంది. ఎంతో ఉత్కంఠభరితంగా క్రైం కథను అందిస్తున్న సికిందర్‌కు ధన్యవాదాలు.

-కె.దాసుగౌడ్ (చిట్యాల)

కార్టూన్ రేఖకు కొత్తదనం!

15 ఆదివారం అనుబంధంలో శైలశ్రీగారి కార్టూన్‌రేఖకు కొత్తదనం వ్యాసం సచిత్ర వ్యాసం బాగుంది. కార్టూన్ కళ గురించి చక్కగా వివరించారు.

-రామచంద్ర
విజయవాడ

ఈ తరం అభిరుచులు మారుతున్నాయా?

తర్జన భర్జన

ఖచ్చితంగా మారుతున్నాయి!

ఈ తరం అభిరుచులు మారుతున్నాయా? అంటే కచ్చితంగా మారుతున్నాయనే చెప్పాలి. నాటి తరంతో పోల్చుకుంటే నేటి తరం కాలంతోపాటు వేగంగా పరిగెత్తగల్గితే తప్ప జీవన యానం సాగించలేరు. ముందు తరంవారు తమ అభిరుచులను మార్చుకుని మనల్ని ఎంతో ఉన్నత స్థాయికి ఎదిగే విధంగా వారి ఆశలకు అనుగుణంగా తయారుచేయాలని ఆశిస్తున్నారు. నాడు స్త్రీకి స్వేచ్ఛ, స్వనిర్ణయాలు ఉండేవి కావు. ఈ తరం స్త్రీలు ప్రతి విషయంలోనూ మగవారికన్నా ముందంజలో ఉంటున్నారు. ఏ విషయంలోనైనా చాకచక్యంగా విజయాన్ని సాధించ గల్గుతున్నారు. అభిరుచులకు అనుగుణంగా తమ జీవితాన్ని మార్చుకో గలుగుతున్నారు.

-సిహెచ్.సత్య (తుని)

అరిష్టాన్ని తెచ్చిపెడుతున్నాయి!

మారుతున్న కాల పరిస్థితులను బట్టి తరానికి తరానికి అభిరుచులలో తేడా స్పష్టంగా కనిపిస్తోంది. ఆ మార్పు నైతిక విలువలను దెబ్బతీయనంత వరకూ వాంఛనీయమే. ఎప్పటికప్పుడు నూతన పోకడలు, సుఖమయ జీవితాన్వేషణ జరపకపోతే పాత రాతి యుగపు అభిరుచులతో అనాగరికంగా మిగిలి ఉండేవాడు మానవుడు. అలా కాకుండా పాత తరాల అభిరుచులకు మెరుగైన వాంఛనీయ అభిరుచులు మార్చుకుంటూ రావడం వల్లే మానవ జీవితం నేడు ఇంత సుఖమయంగా ఉంది. అయితే మంచి వెనుక చెడు, అదృష్టం వెంట దురదృష్టం ఉంటాయంటారు కాబట్టి తరతరాల ప్రజల అభిరుచుల మార్పులవల్ల కూడా నష్టాలు, లాభాలు సమానంగా పెరుగుతున్నాయి. ఈ తరంవారి అభిరుచులు కొంత అరిష్టాన్ని తెచ్చిపెడుతున్నాయి. నైతికంగా పతనమౌతున్నాయి. వివేచనా రహితంగా తయారవుతున్నాయి. అభిరుచులు కూడా నిలకడగా ఉండక కాలం కంటే వేగంగా పరిగెడుతున్నాయి. కనుక ఆరోగ్యదాయకమైన అభిరుచులతో ఈ తరం ముందుకు పోవలసిన ఆవశ్యకత ఎంతైనా ఉంది.

-ఎం.వి.స్వామి (విశాఖపట్నం)

నైతిక విలువలు దిగజారుతున్నాయి

గత రెండు దశాబ్దాలుగా ఆధునిక వస్తు వినియోగం ఎక్కువైంది. కలర్ టీవీలు, రిఫ్రిజిరేటర్లు, ఏసీలు, కూలర్లు, కార్లు, స్కూటర్లు వంటి వివిధ ఆధునిక వసతులతోపాటు ఇంద్రభవనాల లాంటి గృహాలు, పాలరాళ్ళు, గ్రానైట్‌లతో ఫ్లోరింగ్‌లు కోరే యువత నానాటికీ ఎక్కువవుతున్నారు. అందుమూలంగా త్వరగా సంపాదించాలనే కాంక్ష నానాటికీ పెరుగుతున్నందున మోసం, లంచగొండితనం ఎక్కువవుతున్నాయి. డబ్బుకు ఇస్తున్న ప్రాధాన్యత నీతి, నిజాయితీలను, మంచితనానికి కనీసం తమ ఆరోగ్యాలకు కూడా ఇవ్వడంలేదు. సంపాదన... నిరంతరం ఇదే తపన. ప్రకృతి సహజంగా జీవించాలనే వాంఛ తగ్గుతున్నది. ఈ విధమైన యాంత్రిక జీవనంలో భార్యాపిల్లలతో గడిపే తీరిక లేదు. తల్లిదండ్రుల్ని, తదితర వృద్ధుల్ని పరామర్శించే సమయం లేదు. అందువల్ల కుటుంబాలలో కలతలు ఎక్కువై ఉమ్మడి కుటుంబాలన్నీ విచ్ఛిన్నమై మనశ్శాంతిలేని జీవితాలను గడుపుతున్నారు.

-డాక్టర్ ఉప్పాల సత్యనారాయణ
(గుంటూరు)

మారకపోతే ఎలా?

ఈ తరం అభిరుచులు మారకపోతే ఎలా? ఈ కంప్యూటర్ యుగంలో పాత పద్ధతులు వదలకపోతే జీవనం సాగించగలమా? నాటి తరంతో పోల్చుకుంటే నేటి తరం అభిరుచులు కచ్చితంగా మారుతున్నాయి. మారాలి కూడా. ఆ తరంలో బాల్య వివాహాలు, సతీ సహగమనాలు, స్త్రీకి స్వేచ్ఛ లేకపోవడం వంటి పద్ధతులను నేడు కూడా కొనసాగిస్తే భరించే తరం కాదు ఇది. నేటి తరం కాలానికి అనుగుణంగా తమ స్వంత నిర్ణయాలు తీసుకొని తమ అభిరుచుల్ని ఎప్పటికప్పుడు మార్చుకుంటూ భవితను తీర్చుకొంటోంది.

-పి.పద్మావతి (తుని)

రాజయ్య మజిలీ

కథ

(11వ పేజీ తరువాయి..)

పంచనామా రాసారు. రిపోర్టు మీద అవసరమైన వాళ్ళ సంతకాలు తీసుకున్నారు. విలేకరుల సమాచారం సేకరిస్తున్నారు. పత్తి చేనునూ చనిపోయిన మనిషినీ నాలుగైదు రకాలుగా ఫొటోలు తీసుకున్నారు. శవాన్ని వర్ధన్నపేటకు పోస్టుమార్టం కోసం తీసుకురావాలని పోలీసులు స్థానిక ట్రాక్టర్ స్వంతదారునికి చెప్పారు.

పోస్టుమార్టం చేయాలనగానే కుటుంబం మొత్తం మళ్ళీ ఏడ్పును ఎత్తుకున్నారు. వాళ్ళ దగ్గరికి వచ్చి నాయకులు 'పోస్టుమార్టం చేస్తేనే ప్రభుత్వ సహాయం అందుతుంది. లేకుంటే లేదు. అయినా అది రైతుల అందరి సమస్య. నకిలీ మందులతోని పురుగులు సావలేదు గానీ మనుషులు మాత్రం అన్యాయంగా చస్తున్నారు' అంటూ సానుభూతి చొంగను నెలరోజుల్లో రానున్న ఎలక్షన్లను దృష్టిలో ఉంచుకుని కార్చారు.

ట్రాక్టరులో వేప ఆకు మండలను విరిచి మెత్తగా వేశారు. శవాన్ని వేపాకుల మీద పండబెట్టారు. 'శవాన్ని సాయంత్రం నాలుగింటివరకు తీసుకువస్తమని' కులం పెద్దలు ట్రాక్టరు ఎక్కారు.

మల్లవ్వా భూలక్ష్మీ పిల్లలు అందరూ ఊరి దిక్కు నడిచారు. శవాన్ని ఎక్కడికక్కడికి కోసం ముఖాన్ని చూసుకోకుంట చేస్తరని, సహాయం వద్దూ ఏమీ వద్దూ పోయిన మనిషి తిరిగి వస్తాడా? ఎంత వ్యతిరేకించినా వినని పోలీసులనూ, నాయకులనూ శాపనార్థాలు పెట్టుకుంటూ జనమూ కుటుంబ సభ్యులందరూ ఇంటి దగ్గరికి చేరారు.

★★★

రాత్రి పోయిపోయినంక శవదహనం చేసి ఇంటిల్లిపాది ఎక్కడోల్లక్కడ మోకాళ్ళు డొక్కలకు మలుచుకు పడుకున్నారు.

తెల్లారింది. పేపర్లో తాటికాయంత అక్షరాలతో 'పత్తిరైతు ఆత్మహత్య' వార్తాకథనంతోపాటు నాయకుల ఖండన మండనలు సానుభూతి వచనాలు - శవం చేనూ కుటుంబ సభ్యుల ఫొటోలతో సహా రంగురంగుల్లో వచ్చింది.

పొద్దు పది గంటలయ్యిందో లేదో పచ్చచొక్కాలు మంత్రీ శాసనసభ్యుడూ కార్లలో వచ్చి ఆగి చిన్నగున్న సూరుకింది నుంచి తలవంచి ఇంటి లోపలికి నడిచారు. ఈ రోజు సాయంత్రం ముఖ్యమంత్రి వస్తున్నారు మిమ్మల్ని చూడడానికి అని రైతు ఫొటో దుమ్ము దులిపి గోడకు తిరిగి బందుబస్తుగా కొట్టారు.

చేను దగ్గరి వేపచెట్టు మీంచి దిగి వచ్చి ఇంటి లోపలి గుమ్మంలోన మళ్ళీ చేతులు నేలకు ఆన్చి గోడకు ఒరిగి కూర్చొని వచ్చీపోయే అందరిని చూస్తున్నాడు.

ఊరంతా పోలీసులు ఘెరావు చేసారు. నాలుగ్గంటలకు ఖరారైన ముఖ్యమంత్రి పర్యటనకు ప్రతిస్పందనగా పోలీసులు అప్పటికప్పుడు వైర్‌లెస్ సెట్టును అమర్చారు. రక్షణ ఏర్పాట్లను జిల్లా ఎస్.పి. దగ్గరుండే స్వయంగా పర్యవేక్షిస్తున్నాడు.

పోలీసుల హడావిడి చూసి అమాయక ప్రజలు ఏమి జరుగుతుందోనని భయంభయంగా చూస్తున్నారు. ఏందని అడిగితే ఒకటి అడగకుంటే మరొకటి - ఊరంతా నిశ్శబ్దంగా ఉంది.

ఇంటిలోపల గుమ్మం గోడకు ఒంగి కూర్చున్నాయన మనసు అనేక విధాల ఆలోచిస్తుంది.

ఈ సంవత్సరం తనకున్న రెండు ఎకరాలతోపాటు భూమి ప్రక్కనున్న నాలుగు ఎకరాలు కౌలుకు తీసుకొని పత్తి పంట వేశారు. మంచిగానే మొలిచింది. పెరిగి పెద్దదై మొగ్గకు వచ్చి కాయ పట్టింది. అంతే! లద్దెపురుగు చేనంతా పట్టింది. పూవులు కాయలు తెల్లారేసరికే రాలిపోతున్నాయి. వర్ధన్నపేటకు పోయి ఎరువులు పురుగుల మందులు తెచ్చి మూడు నాలుగుసార్లు వేశాడు. పురుగు చావాలనీ కొట్టాడు. వేసిన ఎరువుకు పత్తి నిట్టనిలువునా పెరిగింది. కానీ పురుగు చేనంతా రోజురోజుకూ ఎక్కువ కాసాగింది. పత్తి చేనుకు 'లగోడి' పదిహేను వేల వరకూ అయ్యింది. మొదటిసారి అటు పెట్టీ ఇటు పెట్టీ పత్తి ఏరితే ఆరు ఎకరాలకు కలిపి నూట ఇరవై క్వింటాళ్ళు రావలనుకుంటే పదమూడు క్వింటాళ్ళు అయ్యాయి. ధర పద్దెనిమిది వందలు క్వింటాలుకు పలికింది. అమ్మిన పత్తిని బాకీ కిందికి సీటు జమ కట్టమన్నాడు - శనగలు బుక్కి చెర్ల చేతులు కడుగుకున్నట్లయింది. అరువై వేలదాకా అప్పు అయ్యి కూచుంది. సంక్రాంతి తరువాత పత్తిమీద ఆశతో బిడ్డ పెండ్లి పెట్టుకుంటే పంటనోట్లె మన్నుకొట్టింది. అన్నీ మాటాముచ్చటా మాట్లాడుకున్నా బిడ్డ పెండ్లి చేయడం ఈ జన్మలో జరిగే పనికాదు. ఇగపోతే మూడు చొప్పున మిత్తితోపాటు అప్పు తీర్చడం బతికి వుంటే తీర్చడం వల్లకాదు - లాభం లేదని నిశ్చింత చేసుకున్నాడు. అవ్వతో మాట్లాడి నిద్రిస్తున్న పెండ్లాన్ని పిల్లలను పుణికి చూసుకొని కళ్ళల్లో నీళ్ళు తిరుగగా మిగిలిన అరలీటరు మోనోక్రోటోపాస్ మందును తీసుకు మొండి ధైర్యంతో ముందుకు నడిచాడు.

అంతా జ్ఞాపకం వచ్చి గోడకు చేరగిలపడి దిక్కులేని అందరి బతుకులను తలుచుకు ఏడుస్తున్నాడు.

రయ్యి రయ్యిన కార్లు రానే వచ్చాయి. వచ్చి ఇంటి ముందు ఆగాయి. చిన్నచిన్న గడ్డమున్న ముఖ్యమంత్రి గడ్డం మీసాలు లేని మంత్రీ దిగి ఇంట్లోకి నడిచారు.

ఈ గందరగోళాన్ని చూసి కుటుంబం అందరూ గొంతెత్తకుండానే కుమిలి కుమిలి ఏడ్చారు.

ముఖ్యమంత్రి ముసలమ్మ నెత్తి మీద చెయ్యేసి, పిల్లలను దగ్గరకు తీసుకొని, ఏడుస్తూ నేలదిక్కు చూస్తున్న రాజమ్మను ఓదార్చాడు. అందరితో విడివిడిగా కలిసి ఫొటోలు దిగారు. గోడకున్న రైతు ఫొటోకు దండేసి దండం పెట్టుకున్నాడు.

'చనిపోయిన రైతు పిల్లలకు ఉచిత విద్య ఉపాధి, కుటుంబానికి లక్ష రూపాయల సహాయం ప్రభుత్వం తరపున అందజేస్తున్నామనీ, ఉచితంగా పురుగుమందులను రైతులకు సరఫరా చేస్తున్నామనీ' ముఖ్యమంత్రి చెప్పాడు.

వెంట వచ్చిన విలేకరులు విషయాన్ని రాసుకున్నారు. మంత్రి ముఖ్యమంత్రి చెవుల్లో ఏదో గుసగుసలాడాడు. ముఖ్యమంత్రి కలెక్టరు వైపు చూసాడు, ముఖ్యమంత్రి చేతికి కలెక్టరు కవరు ఇచ్చాడు.

'లక్ష రూపాయల సహాయాన్ని ఇప్పుడే ఇక్కడే అందజేసినా ప్రభుత్వం అసలైన రైతు సంక్షేమ ప్రభుత్వంగా మీకు మనవి చేసుకుంటున్నాను' ముఖ్యమంత్రి కవరుని రాజమ్మకు ఇద్దామని కదిలాడు.

ఇంతలో గోడకు కూర్చొని చూస్తున్న తనకి లక్ష అనేసరికి పోయిన ప్రాణం లేచివచ్చినట్టయింది. కింద తడితడిగా ఏదో తగిలేసరికి చేత్తో ముట్టి చూసుకున్నాడు. మొసలి కన్నీళ్ళతో ఇల్లంతా నిండిపోతుంది. లేచాడు. లక్ష తీసుకుని బిడ్డ పెండ్లీ చేసి షాపుకారు అప్పు తీర్చాలని అనుకొని ముందుకు కదిలాడు.

ముఖ్యమంత్రి చేతిలోని కవరును అందుకోబోయాడు. చేతికి రావడంలేదు. కాదు చేతికి ఎంత గింజుకున్నా అందడంలేదు. తనను తను చూసుకున్నాడు. కాళ్ళు వెనుకకు మొలిచి ఉన్నాయి.

★★★

సర్వజ్ఞాని విష్ణువు కనుసైగ చేశాడు. అంతే జ్ఞానోదయమైన రాజయ్య 'దిగిరాను దిగిరాను' అంటూ గగనసీమలోకి ఎగిరిపోయాడు. భూలోకంలోని నాయకుల ఎన్నికల టక్కుటమారాలతో మితిమీరిన తెలివిని చూసి కిన్నెర కింపురుషులూ ముక్కోటి దేవతలూ రుషి పుంగవులూ ముక్కుమీద వేలేసుకున్నారు. ☆